

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

28 FÉVRIER 1950.

28 FEBRUARI 1950.

PROJET DE LOI

modifiant les articles 4, 45 et 54 de la loi du 9 juillet 1926 organique des Conseils de Prud'hommes.

WETSONTWERP

tot wijziging van de artikelen 4, 45 en 54 der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtersraden.

RAPPORT COMPLEMENTAIRE

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)

PAR M. KOFFERSCHLAGER.

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT

DOOR DE HEER KOFFERSCHLAGER.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Votre Commission du Travail et de la Prévoyance sociale a réexaminé le projet de loi modifiant les articles 4, 45 et 54 de la loi du 9 juillet 1926 organique des Conseils de Prud'hommes, transmis par le Sénat, n° 330, (1947-48). Elle s'en réfère au rapport qu'elle a présenté à la Chambre le 29 avril 1948.

Ce projet de loi tend en premier lieu à supprimer le plafond de 72.000 francs, qui exclut les employés dont la rémunération dépasse le dit plafond de la juridiction des Conseils de Prud'hommes. Devenant justiciables des tribunaux de commerce, ils perdraient ainsi le droit d'être jugés par leurs pairs.

Cette limite a déjà été changée maintes fois depuis 1910. Son maintien ne semble pas plus se justifier pour les employés que pour les ouvriers. Bon nombre d'employés ont un traitement supérieur à 72.000 francs. Les modifications apportées par le présent projet supprimant le littéra C de l'article 4 de la loi organique du 9 juillet 1926 supprime ce plafond.

Uw Commissie voor de Arbeid en de Sociale Voorzorg heeft het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 4, 45 en 54 der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtersraden, door de Senaat overgemaakt, n° 330 (1947-48); andermaal besproken. Zij verwijst naar het verslag dat zij op 29 April 1948 bij de Kamer heeft ingediend:

Het wetsontwerp strekt in de eerste plaats tot de afschaffing van het maximumbedrag van 72.000 frank, waardoor de bedienden wier wedde die som overschrijdt buiten de bevoegdheid van de Arbeidsgerechten vallen. Daar zij opnieuw rechtsonderhorigen van de rechtbanken van koophandel werden, verloren zij aldus het recht om door hun gelijken te worden gevonnist.

Dit maximumbedrag werd sedert 1910 herhaaldelijk gewijzigd, en het behoud er van lijkt evenmin te rechtvaardigen voor de bedienden als voor de werklieden. Vele bedienden genieten een wedde die hoger is dan 72.000 fr. De door dit wetsontwerp ingevoerde wijziging, bestaande in de intrekking van littera C van artikel 4 van de organieke wet van 9 Juli 1926, beoogt de afschaffing van dit maximumbedrag.

(1) Composition de la Commission: MM. Heyman, président; Bertrand, De Paepe, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Kofferschläger, Peeters, Scheere, Uselding, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Mme Blume-Grégoire, MM. Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Leburton, Major, Spinoy, Van Acker (Achille). — D'haeseleer, Drèze, Van der Schueren. — Glineur.

Voir:

330 (1947-1948): Projet transmis par le Sénat.
453 (1947-1948): Rapport.

Annales:

20 mai 1948 (ajournement).

(1) Samenstelling van de Commissie: de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paepe, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Kofferschläger, Peeters, Scheere, Uselding, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Mevr. Blume-Grégoire, de heren Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Leburton, Major, Spinoy, Van Acker (Achille). — D'haeseleer, Drèze, Van der Schueren. — Glineur.

Zie:

330 (1947-1948): Ontwerp overgemaakt door de Senaat.
453 (1947-1948): Verslag.

Handelingen:

20 Mei 1948 (verdagings).

Cette modification ne permet toutefois pas à tous ceux qui sont occupés à un travail intellectuel de pouvoir être jugés par une juridiction prud'homale. Les littéras a) et b) de l'article 4 qui restent en vigueur excluent :

a) « ceux qui en qualité d'administrateur délégué, gérant, directeur, ou à un titre analogue, sont placés à la tête de la gestion journalière d'une entreprise. »

b) « les directeurs techniques, les directeurs commerciaux, les ingénieurs, les chimistes et actuaux. »

Ce n'est plus le taux du traitement qui pourra exclure un employé de la juridiction prud'homale, mais uniquement la nature de la fonction qu'il occupe.

Le second objet du projet est une simple adaptation des taux du droit d'appel aux conditions économiques actuelles. Le Parlement a modifié les taux du dernier ressort pour les juridictions ordinaires et les considérations qui ont amené ces changements valent également dans la matière qui nous occupe.

En appliquant aux taux admis en 1926 le coefficient 3, la compétence des Conseils de Prud'hommes s'étendra aux demandes sans appel jusque 1.500 francs, somme qui remplace celle de 500 francs prévue au 1er alinéa de l'article 45 de la loi organique du 9 juillet 1926 sur les Conseils des Prud'hommes.

Cette adaptation se justifie certainement, elle est même urgente si l'on veut éviter des difficultés dans le fonctionnement normal de nos tribunaux du travail.

L'article 3 du projet s'inspire du même principe en changeant à l'article 54 l'alinéa 4 en ce qui concerne les taux admis au bureau de conciliation. Le taux de 200 francs est porté à 1.000 francs. Comme il s'agit ici de trancher de petits litiges, et pour la plupart des cas de rupture de contrat sans préavis, soit au maximum le montant du salaire d'une semaine, la somme de 1.000 francs semble tout indiquée et adaptée aux circonstances actuelles.

A l'unanimité la Commission a approuvé le projet de loi et le présent rapport.

Le Rapporteur,

P. KOFFERSCHLAGER.

Le Président,

H. HEYMAN.

Evenwel wordt door deze wijziging niet aan al diegenen die geestesarbeid verrichten machtiging verleend om door een arbeidsgerecht te worden berecht, daar littera's a) en b) van artikel 4, die van kracht blijven, de uitsluiting voorzien :

a) « van hen die als afgevaardigde-beheerder, zaakvoerder, bestuurder of onder soortgelijke titel de leiding hebben van het dagelijks bestuur ener onderneming; »

b) « van de technische bedrijfsleiders, handelsleiders, ingenieurs, scheikundigen en actuariissen ».

Een bediende zal buiten de bevoegdheid van het arbeidsgerecht niet meer kunnen vallen wegens het bedrag van zijn wedde, maar uitsluitend wegens de aard van de door hem beklede functie.

Als tweede doel van het ontwerp wordt de eenvoudige aanpassing beoogd van de bedragen voorzien voor het recht van beroep, aan de huidige economische omstandigheden. Het Parlement heeft voor de gewone rechtbanken de bedragen in laatste aanleg gewijzigd, en de overwegingen die aanleiding hebben gegeven tot die wijzigingen gelden insgelijks op het gebied waaraan wij onze aandacht wijden.

Door op de in 1926 aanvaarde bedragen coëfficiënt 3 toe te passen, zal de bevoegdheid van de Arbeidsgerechten zich uitstrekken tot de eisen zonder beroep tot beloop van 1.500 frank, bedrag waardoor dit van 500 frank wordt vervangen, voorzien in het eerste lid van artikel 45 der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtshraden.

Die aanpassing is voorzeker gerechtvaardigd en is zelfs van dringende aard indien men moeilijkheden wil voorkomen bij de normale werking van onze arbeidsgerechten.

Artikel 3 van het ontwerp gaat uit van hetzelfde beginsel en wijzigt artikel 54, 4e lid, wat de door het verzoeningsbureau in aanmerking genomen bedragen betreft. Het bedrag van 200 frank wordt opgevoerd tot 1.000 frank. Daar het hier gaat over het beslechten van kleine geschillen, en meestal van gevallen van contractbreuk zonder opzegging, zijnde ten hoogste het loonsbedrag van één week, blijkt de som van 1.000 frank te volstaan en aangepast te zijn aan de huidige omstandigheden.

Het wetsontwerp en dit verslag werden door de Commissie eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

P. KOFFERSLAGER.

De Voorzitter,

H. HEYMAN.